

Παράκληση Αγίου Κυπριανού και Αγίας Ιουστίνης

Ο Ιερέυς: Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εισάκουσον τής προσευχής μου, ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών. ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου, εκάθισε μέ εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος καί ηκηδίασεν έπ εμέ τό πνεύμά μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου, εν ποιήμασι τών χειρών σου εμελέτων. διεπέτασα πρός σέ τάς χείράς μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρος σοί.

Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου άπ εμού, καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον. ακουστόν ποιήσον μοί τό πρωί τό έλεός σου, ότι επί σοί ήλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, οδόν, εν ή πορεύσομαι, ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου εξελού μέ εκ τών εχθρών μου, Κύριε, ότι πρός σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ ει ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει μέ εν γή ευθεία. Ένεκεν τού ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ

θλίψεως τήν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α΄. Εὐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλείσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἱεράρχης καὶ στερρός Ἀθλοφόρος, Κυπριανέ ἱερομάρτυς Κυρίου, καὶ Ἰουστίνα Μάρτυς καλλιπάρθενε, πάσης ἡμᾶς ρύσασθε, συμφορὰς καὶ ἀνάγκης, καὶ ἐξ ἐπιθέσεων, τοῦ δολίου Βελιάρ, καὶ βοηθεῖτε πάσι συμπαθῶς, τοῖς τρυχομένοις, κακία τοῦ ὄφους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείου πνεύματος, τῆ χορηγία, φῶς προσέλαβες, θεογνωσίας, Κυπριανέ καταισχύνας τὸν δράκοντα. καὶ μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῆ θεοφρονι. μεθ ἧς πρέσβευε, Τριάδι τῆ πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Θεοτόκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσωμεν πότε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς ν΄ (50)

Ελέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου ἐπὶ πλείον πλύνον μέ ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ

γινώσκω, καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι διαπαντός. Σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου, καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαι σέ. Ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήφθην, καί εν αμαρτίαις εκίσσησε μέ η μήτηρ μου. Ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας, τά άδηλα καί τά κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοί. Ραντιείς μέ υσσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνείς μέ, καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοί αγαλλίασιν καί ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Αποστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί, ο Θεός, καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου.

Μή απορρίψης μέ από τού προσώπου σου καί τό πνεύμά σου τό άγιον μή αντανέλης άπ εμού. Απόδος μοί τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήριξον μέ. Διδάξω ανόμους τάς οδούς σου, καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσι. Ρύσαι μέ εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίη σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα άνολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τή ευδοκία σου τήν Σιών, καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλήμ τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καί ευθύς ψάλλομεν τόν Κανόνα, ού η ακροστιχίς.

Ωδή ά΄ Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Δυάς τών Αγίων πανευκλεής, Τριάδα τήν θείαν, δυσωπήσατε εκτενώς, ώ Κυπριανέ σύν Ιουστίνη, εκλυτρωθήναι ημάς πάσης θλίψεως.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Υπόθεν βραβεύσατε εκ Θεού, τοίς περισχεθείσι, τή κακία τού δυσμενούς, ώ Κυπριανέ σύν Ιουστίνη, απαλλαγήν καί ταχείαν εκλύτρωσαι.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Αθλήσει δοξάσαντες τόν Χριστόν, παθών αδοξίας, καί κηλίδων τών τής ψυχής, ώ Κυπριανέ σύν Ιουστίνη, τούς προσιόντας υμίν εκκαθάρατε.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Σαρκός ομοιώματι υπέρ νούν, τεκούσα Παρθένε, τόν Σωτήρα καί Ποιητήν, αυτόν εκδυσώπει Θεοτόκε, πάντας σωθήναι τους σέ μεγαλύνοντας.

Ωδή γ´. Ουρανίας Αψίδος.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Σωτηρίας λιμένα, τόν σόν ναόν έχοντες πάσης τρικυμίας καί ζάλης, βίου ρυόμεθα, Κυπριανέ ιερέ, τούτω προστρέχοντες πίστει, καί τήν σήν αντίληψιν, επικαλούμενοι.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Ως λαβόντες τήν χάριν, παρά Θεού Άγιοι, λύειν μηχανάς τού Βελίαρ, υμών δεήσεσι, Κυπριανέ ιερέ, καί Ιουστίνα θεοφρον, εκ τής τούτου ρύσασθε, ημάς κακώσεως.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Ζηλωτάς καλών έργων, βίω σεμνώ δείξατε, τούς ειλικρινώς προσιόντας, ημών τή χάριτι, Κυπριανέ ιερέ, καί Ιουστίνα θεοφρον, ιλασμόν αιτούμενοι, ημίν καί έλεος.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ο περιδοξος θρόνος, τό τού Θεού σκήνωμα, Κεχαριτωμένη Παρθένε, σκεύος μέ έργασαι, δί εναρέτου ζωής, τής θεϊκής χορηγίας, τόν θερμώς προστρέχοντα, υπό τήν σκέπην σου.

Διασωσον Κυπριανέ θεοφάντορ σύν Ιουστίνη, πάσης βλάβης καί επηρείας τού όφεως, τούς καταφεύγοντας πόθω υμών τή σκέπη.

Επιβλεψον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Αίτησις παρά τού ιερέως καί τό Κάθισμα.

Ήχος β´. Τά άνω ζητών.

Πρεσβείαις υμών, απαύστως τειχιζόμενοι, εχθρού πονηρού, τάς μηχανάς εκτρέπομεν, Κυπριανέ μακάριε, Ιουστίνα τέ νύμφη τού Κτίσαντος καί διά τούτο τήν χάριν υμών, ευσήμω εν στόματι κηρύττομεν.

Ωδή δ´. Εισακήκοα Κύριε.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Ιλασμόν τέ καί ίασιν, καί μαγγανειών παντοίων εκλύτρωσιν, εξαιτήσασθε μακάριοι, τοίς υπό τήν σκέπην υμών σπεύδουσι.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Συντριβέντες ταίς θλίψεσι, καί ταίς επηρείαις τού πολεμήτορος, τή πρεσβεία υμών σπεύδομεν, ως άν συνοχής πικράς ρυσθείημεν.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Η Μονή υμών Άγιοι, ώφθη ιατρείον πάσης κακώσεως. Τούς εν ταύτη γάρ

προστρέχοντας, συμφορών καί πόνων απαλάσσετε.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μαριάμ υπεράμωμε, τήν μεμολυσμένην ψυχήν μου πάθεσιν, αποκάθαρσον σή χάριτι, καί φωτός τού θείου μέ αξιώσον.

Ωδή ε΄. Φώτισον ημάς.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Άνωθεν ημάς, εποπτεύοντες μή παύσησθε, Ιουστίνα καί σοφέ Κυπριανέ, τούς τή σκέπη υμών πίστει καταφεύγοντας.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Συντριψον οφρύν, τού δολίου πολεμήτορος, τού ζητούντος τήν απώλειαν ημών, ώ δυάς κλεινών Αγίων θεοδόξαστε.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Ταύτην τήν Μονήν, αεί σκέπετε δεόμεθα, Ιουστίνα καί σοφέ Κυπριανέ, καυχωμένην τή πλουσία ημών χάριτι.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ώφθης τού Θεού, ναός θείος καί υπερφωτός, Θεοτόκε σωματώσασα αυτόν. διό λύσον τών παθών μου τήν σκοτόμαιναν.

Ωδή ς΄. Τήν δέησιν εκχεώ.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Ναμάτων, τών μυστικών πεπλησμένοι, ως δοξάσαντες Χριστόν εν αθλήσει, Κυπριανέ καί σεμνή Ιουστίνα, τούς τών παθών ημών άνθρακας σβέσατε, καί αναβλύσατε ημίν, παρακλήσεως ύδωρ σωτήριον.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Αφράστως, τώ ευσεβεί οραθέντες, εκδηλώσατε αυτώ παραδόξως, Κυπριανέ καί σεμνή Ιουστίνα, τήν ευδοκίαν Θεού τήν σωτήριον, περί τής μάνδρας τής υμών, ήν φρουρείτε υμών παρακλήσεσι.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Γαλήνην, καί ψυχικήν σωτηρίαν, καί σωματών ταχινήν θεραπείαν, Κυπριανέ καί σεμνή Ιουστίνα, καί μαγειών χαλεπών απολύτρωσιν, αιτήσασθε τοίς ευλαβώς, τή πρεσβεία υμών καταφεύγουσι.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ιλύος, φθοροποιών παθημάτων, οικτιρμών σου Θεοτόκε τοίς ρείθροις, τήν ρυπωθείσαν μου πλύνον καρδίαν, καί καθαρόν μέ παραστησον δέομαι, εν ώρα δίκης τής φρικτής, τού Υιού σου τώ βήματι Άχραντε.

Διασωσον Κυπριανέ θεοφάντορ σύν Ιουστίνη, πάσης βλάβης καί επηρείας τού

όφειως, τούς καταφεύγοντας πόθω υμών τή σκέπη.

Άχραντε η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ εσχάτων τών ημερών τεκούσα δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ο ιερεύς μνημονεύει ως δεδήλωται, καί μετά τήν εκφώνησιν.

Κοντάκιον. Ήχος β΄. Τοίς τών αιμάτων σου.

Ως βοηθοί καί θερμοί αντιλήπτορες, τών προσιόντων υμίν μετά πίστεως, παθών ακαθάρτων λυτρώσασθε, Κυπριανέ Ιουστίνα τέ ένδοξοι, ημάς τή τού Πνεύματος χάριτι.

Είτα τό ά΄ εκ τών τριών αντιφώνων τών Αναβαθμών τού δ΄ Ήχου.

Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί μέ πάθη. Αλλ αυτός αντιλαβού καί σώσον Σωτήρ μου (δίς).

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου. Ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι (δίς).

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται, λαμπρύνεται, τή Τριάδι μονάδι, ιεροκρυφίως.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν, προς ζωογονίαν.

Καί ευθύς τό προκείμενον.

Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς Αγίοις αυτού (δίς).

Στίχος: Τοίς αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις αυτού.

Ευαγγέλιον. Εκ τού κατά Ματθαίον. (Ι΄ 5-8).

Τώ καιρώ εκείνω, προσκαλεσάμενος ο Ιησούς τούς δώδεκα Μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε εκβάλλειν αυτά, καί θεραπεύειν πάσαν νόσον καί πάσαν μαλακίαν. Τούτους απέστειλεν ο Ιησούς, παραγγείλας αυτοίς, λέγων: εις οδόν εθνών μή απέλθητε, καί εις πόλιν Σαμαρειτών μή εισέλθητε. πορεύεσθε δεμάλλον προς τά πρόβατα τά απολωλότα οίκου Ισραήλ. Πορευόμενοι δέ κηρύσσετε, λέγοντες ότι ήγγικεν η βασιλεία τών ουρανών. Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε. δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δώτε.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Ταίς τών Σών Μαρτύρων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη τών εμών εγκλημάτων.

Στίχος. Ελέησον μέ, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β´. Όλην αποθέμενοι.

Όμβροις θείου Πνεύματος, Κυπριανέ Ιεράρχα, Ιουστίνα πανσεμνέ, τάς ψυχάς δροσίσατε ημών άνωθεν, καί παθών παύσατε, τήν άσπετον φλόγα, τήν πικρώς ημάς εκτήκουσαν, καί άπαν τέχνασμα, καθ ημών δολίως κινούμενον, μαγγανειών συντρίψατε, ταίς υμών θερμαίς αντιλήψεσιν, ειρήνην βαθείαν, αιτούμενοι ημίν παρά Χριστού, ως ημών πρέσβεις πρός Κύριον, καί πταισμάτων άφεσιν.

Ο ιερεύς:

Σώσον ο Θεός τόν λαόν σου καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου επισκεψαι τόν κόσμον σου εν ελέει καί οικτιρμοίς. Υψωσον κέρας Χριστιανών ορθοδόξων καί καταπεμψον εφ ημάς τά ελέη σου τά πλούσια πρεσβείαις τής παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί Αειπαρθένου Μαρίας δυνάμει τού Τιμίου καί Ζωοποιού Σταυρού προστασίαις τών τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων ικεσίαις τού Τιμίου καί Ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου τών αγίων ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων ών εν Αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων ιεραρχών καί οικουμενικών διδασκάλων Βασιλείου τού Μεγάλου, Γρηγορίου τού Θεολόγου καί Ιωάννου τού Χρυσοστόμου, Αθανασίου καί Κυρίλλου, Ιωάννου τού Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας.

Νικολάου τού εν Μύροις, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, τών Θαυματουργών τών αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τού Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τού Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καί Στρατηλάτου, τών ιερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ελευθερίου, τών αγίων ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τών οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών. Τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Άννης. Τών Αγίων Κυπριανού καί Ιουστίνης, καί πάντων σου τών Αγίων. Ικετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Επάκουσον ημών τών αμαρτωλών δεομένων σου καί ελέησον ημάς.

Ωδή ζ´. Οι εκ τής Ιουδαίας.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Ως ερρύσω τό πάλαι, τήν γυναίκα παμμάκαρ εκ πικράς μάστιγος, ούτως εκ πάσης βλάβης, καί χαλεπής μαγείας, ανωτέρους διάσωζε, Κυπριανέ ιερέ, τούς σέ υμνολογούντας.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Νοσημάτων παντοίων, καί κινδύνων εν βίω καί περιστάσεων, σκανδάλων ολεθρίων, μαγγανειών καί πόνων, ασινείς διασώσατε, Κυπριανέ ιερέ, ημάς σύν Ιουστίνη.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Γεωργείν θείον φόβον, καί κατάνυξιν θείαν καί βίον κρείττονα, ημάς τούς ενοικούντας, υμών τή θεία Μάνδρα, ενισχύσατε Άγιοι, Κυπριανέ ιερέ, καί Μάρτυς Ιουστίνα.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Εξ αχράντου γαστρός σου, ο Υπερθεός Λόγος σάρκα προσείληφε, καί έσωτε τόν κόσμον, τής πάλαι αμαρτίας, Θεοτόκε δί έλεος. όθεν σωθήναι καμέ, αυτόν αεί δυσώπει.

Ωδή η´. Τόν Βασιλέα.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Ρυσθείς ο νέος, τής τού εχθρού μαγγανείας, ως προσέφυγεν υμών τή προστασία, πιστώς τήν θείαν χάριν, υμών ανακηρύττει.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Αίνον προσάδει, ως δί υμών ιαθείσα, υμίν Άγιοι γυνή άλλη εν πίστει. πάσι γάρ δωρείσθε, ιάματα ποικίλα.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Άγιον Πνεύμα τόν Κύριον.

Σωματικών μέ καί ψυχικών νοσημάτων, θεραπεύσατε υμών τή αντιλήψει, Κυπριανέ Πάτερ, ομού σύν Ιουστίνη.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ισχύν μοί δίδου, καταπατείν Θεοτόκε, τού αλάστορος τήν κατ εμού μανίαν, ίνα σέ δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Καί επισυνάπτομεν τόν Ειρμόν της η´ Ωδής.

Τόν Βασιλέα, τών Ουρανών Όν υμνούσι, στρατιαί τών Αγγέλων υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Μαγείας ακαθάρτου, ασινείς τηρείτε, καί μαγγανείας απάσης μακάριοι, τούς αδιστάκτω καρδία υμίν προσφεύγοντας.

Άγιοί του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Οι φύλακες καί ρύσται, ταύτης υμών τής ποιίμνης, Κυπριανέ Ιουστίνα τέ ένδοξοι, αυτήν λυτρώσθε σκανδάλων τού πολεμήτορος.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι.

Υψίστου νύν τώ θρόνω, εν δόξη εστώτες, Κυπριανέ Ιουστίνα τέ ένδοξοι, τάς εκ καρδίας δεήσεις ημών προσδέξασθε.

Καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Υδάτων απωλείας, ρύσαι μέ Παρθένε, καί πρός πηγήν απαθείας μέ ίθυνον, ίνα ζωής αιωνίου γένωμαι μέτοχος.

Καί τά Μεγαλυνάρια

Άξιον εστίν ως αληθώς μακαρίζειν Σέ τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβίμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σερουφείμ, τήν αδιαφθόρω, Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις θεηγόρε Κυπριανέ, ο στερρώς αθλήσας, καί αισχύνας τόν δυσμενή. χαίροις καλλιμάρτυς, Κυρίου Ιουστίνα, αστέρες ευσεβείας, αιλαμπέστατοι.

Πλάνης καταπτύσας σκότος δεινόν, τώ φωτί προσήλθες, τής Τριάδος Κυπριανέ, διά τής καλλίστης, παρθένου Ιουστίνης, μεθ ής καί τόν αγώνα, τόν θείον ήνυσας.

Χαίρετε προστάται τών ευσεβών, Κυπριανέ Πάτερ, Ιουστίνα τέ θαυμαστή. χαίρετε μεσίται, ημών πρός τόν Δεσπότην, καί ταύτης τής αγίας Μονής οι έφοροι.

Φρίττει τών δαιμόνων άπας εσμός, Κυπριανέ μάκαρ, Ιουστίνα τέ ευκλεής, υμίν τήν δοθείσαν, παρά Κυρίου χάριν, καί πόρρω εξ ανθρώπων, αποδιώκονται.

Ρύσασθε μαγείας τής χαλεπής, Κυπριανέ μάκαρ, Ιουστίνα η ευκλεής, τούς τή μοχθηρία, αυτής συνεχομένους, ψυχών τέ καί σωμάτων, πάθη ιώμενοι.

Ταύτην τήν αγίαν υμών Μονήν, σκέπετε απαύστως, από πάσης επιβουλής, Κυπριανέ Πάτερ, ομού σύν Ιουστίνη, αυτήν επευλογούντες, υμών τή χάριτι.

Πάσαι τών Αγγέλων αί στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Αποστόων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον

Άγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς (3 φορές).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν. Άγιε, επισκεψαι και ίασαι τάς ασθενείας ημών ένεκεν τού ονόματός σου. Κύριε, ελέησον. Κύριε ελήσον. Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι. Και νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς αγιασθήτω τό όνομά σου . Ελθέτω η βασιλεία σου. Γεννηθήτω τό θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επίτης γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα. Και άφες ημίν τά οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών. Και μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ο Ιερέυς:

Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα τού Πατρός και τού Υιού και τού Αγίου Πνεύματος , νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ήχος γ´. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τή χορηγία, φώς προσέλαβες, θεογνωσίας, Κυπριανέ καταισχύνας τόν δράκοντα. και μαρτυρίου τόν δρόμον διήνυσας, σύν Ιουστίνη ομού τή θεοφρονι.μεθ ής πρέσβευε, Τριάδι τή πανοικτίρμονι, δωρήσασθε ημίν τό μέγα έλεος.

Η εκτενης παρά τού Ιερέως, και απόλυσις. Μετά τήν «απόλυσιν» ψάλλομεν αργώς τά κάτωθι τροπάρια.

Ήχος β´. Ότε εκ τού ξύλου.

Πάντας τούς προσπίπτοντας πιστώς, υμών τή αγία εικόνη, Κυπριανέ ιερέ, Ιουστίνα πανσεμνέ, νύμφη Χριστού τού Θεού, πάσης βλάβης λυτρώσασθαι, και τών σοφισμάτων, τού δολίου δράκοντος, και μαγειών χαλεπών, πάσι δέ αιτείσθαι θεόθεν, άλυπον ζωήν εν ειρήνη, και πταισμάτων άφεσιν δεόμεθα.

Ήχος πλ. δ´.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τών δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Ήχος β´.

Τήν πάσαν ελπίδα μου, εις σέ ανατίθημι, Μήτηρ τού Θεού. φύλαξον μέ υπό τήν

σκέπην σου.

Ο Ιερεύς: Δί ευχών τών αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός,
ελέησον καί σώσον ημάς. Αμήν.